

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 671 ff.)

Der var til denne Behandling af Sagen ikke stillet noget Endringsforslag.

Sagen i sin Helhed fattedes under Forhandling.

**Breinholdt:** Jeg veed ikke, om Nogen udenfor Udvalgets Inevre Kreds har lagt Mærke til, at jeg i den Betænkning, der er afgiven over det foreliggende Lovforslag, i et Par Linier har forbeholdt mig en fri Stilling overfor dette Lovforslag, indtil jeg stod overfor dets endelige Bedtagelse; men saafremt Nogen har lagt Mærke til det, vil det jo være rimeligt, at de vente en Forklaring af dette Forbehold. Det er denne, jeg nu skal give. Det Forbud mod Dyrkning her i Landet af en vis Plante, som indeholdes i det foreliggende Lovforslag, har for mig havt noget Stødende ved sig, uden at jeg dog derfor vil gaa saa vidt at deklamere om fri Brug af fri Jord i fri Mandss fri Haand. Denne ligesaa moderne som høitklingende Fraase agter jeg ikke at give Anvendelse paa det foreliggende Forhold; thi saa maatte jeg fra første Færd have reist absolut Modstand mod Spørgsmaalet, hvilket jeg i Grunden ikke har gjort; thi dertil har jeg anset det hele Forhold for altfor ubetydeligt, vel at mærke, naar det tages alene for sig. Jeg har kun staaet tvivlende overfor det Spørgsmaal, om den Afgjørelse, som Lovforslaget foreslaar, egentlig er den rette og bedste. Dette Forbud mod at dyrke en vis Plante her i Landet har ikke virket særdeles tiltalende paa mig, medens jeg paa den anden Side altid har indrømmet og endnu indrømmer, at det er den mest rationelle og mest praktiske Maade at bringe dette Spørgsmaal ud af Verden paa, naar man overhovedet vil beskæftige sig med dette, som det forekommer mig, rigtignok temmelig betydningsløse Spørgsmaal. Da min Opsfattelse af denne Sag har været en saadan, tog jeg et Forbehold for at lade mig belære og vejlede af den Diskussion, som jeg jo maatte forudsætte vilde fremkomme her i Salen ved Sagens 2den Behandling, under hvilken jeg holdt mig fuldstændig tilbage for kun at være en opmærksom Tilhører. I en Henseende er jeg heller ikke bleven stiftet i min Forventning, idet den Diskussion, der reiste sig om dette Spørgsmaal, jo var temmelig omfattende; men jeg maa samtidig erkjende, at af de Argumenter, der bleve anførte for og imod Lovforslaget, har jeg ikke følt mig synderlig overbevist, ikke fordi jeg underkjen-

disse Argumenters Vægt og Værd i og for sig — langtfra — men fordi de ikke fandt nogen egentlig Anvendelse paa mit Standpunkt, som principaliter er at lade hele dette Forhold være i Ro. Jeg antager jo nok, at jeg staaer temmelig ene med denne Anstuelse; thi man vil sikkert mene, at naar der har været Tobaksdyrkning her i Landet med den nærværende Toldbeskyttelse af 15 Dre pr. Rbd., vil der være al Anledning til at tro, at med en Forhøjelse med 10 Dre pr. Rbd. vil denne Dyrkning tage ikke ringe, om end ikke stort Opsving. Jeg tror dog ikke, at man behøver at nære saa overmaade store Betæneligheder i saa Henseende, og jeg støtter denne min Tro paa den Kjendsgjerning, at vort Klima og maaste ogsaa vore Nordbundsforhold egne sig saa slet til Dyrkning af Tobak, at den Tobak, som her avles, er under al Kritik, er den fletteste af alle kjendte Tobaksorter og koster en saa urimelig lav Pris, saaledes som det ogsaa er anført i selve Udvalgets Betænkning, at den undertiden endog ikke naaer selve Toldens Beløb. Følgen af disse flette Betingelser for Tobaksdyrkingen her har jo ogsaa været den, at Dyrkingen er i ligefrem Tilbagegang, men man vil vel sagtens sige herimod, at ligesom Beskyttelsen forhøies, vil ogsaa Dyrkingen tage Opsving. Jeg tror det som sagt ikke; thi det Produkt, som fremkommer ved denne Dyrkning, er saa usjelt, at det efter Alt, hvad der foreligger, er ubrugeligt undtagen til at blandes med udenlandske Tobaffer. Ja, vi have endog ved 2den Behandling hørt det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Jensen) forsikre, at selv den stærkeste Tobaksryger ikke formaar at ryge et eneste Blad hjemmeavlet Tobak. Er dette nu saa, vil den indenlandske Tobak jo strengt taget kun være et Slags Surrogat — ligesom f. Ex. Cikorie til Kaffe — og jeg har dog ikke hørt, at man, ialtfald ikke paa det foreliggende Toldlovsforslag, har villet forbyde Dyrkingen af Cikorierødder; tværtimod har man ydet denne Dyrkning en lille Beskyttelse. Men er det et Surrogat, vil det jo vides, at det er ikke det eneste Surrogat, man har til Blanding af Tobak. Der gives f. Ex. Blade af Rør, et temmelig værdiløst Produkt af Sukkerroedyrkingen, og naturligvis er et saadant Surrogat langt billigere, og der er ingen Grund til at tro, at den hjemmeavlede Tobak, hvis den virkelig er saa slet, som man fra alle Sider hører, vil kunne konkurrere med dette Surrogat, som i mange Tilfælde vil være langt formaalstjenligere for Fabrikterne, idet det egner sig bedre til en Mildning og Blanding med de stærke og stramme amerikanske Tobaksorter, hvorimod